

c. Medregning af Tjenestetid ved en privat Børneskole.

En saadan Ordning vilde i høj Grad fremme den nære og heldige Forbindelse mellem Folkeskolen og den private Skole, medens de nu gældende Bestemmelser med Tiden ville ødelægge denne Forbindelse.

I Bestyrelsen for „Dansk Lærerforbund“ i Oktober 1903.

(5 Underskrifter).

2.

Et Tremandsudvalg andrager paa 68 tidligere Vinterlæreres Vegne om, at Loven af 23. Maj 1902 om et Tillæg til de i Lov af 24. Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen § 23 indeholdte Bestemmelser om Tjenestealderberegningen maa blive ændret derhen, at alle fast ansatte Lærere, der tidligere have været Vinterlærere, faa deres Anciennitet beregnet efter denne Lovs Bestemmelser og ikke blot den Lærer, som bliver fast ansat „i Embedet“, hvori han tidligere har virket som Vinterlærer.

Andragendet er saalydende:

Undertegnede Tremandsudvalg overbragte — paa 68 tidligere Vinterlæreres Vegne — sidst afdagte 30te April Hs. Ekcel. Kultusministeren et Andragende om, at den Vinterlærervirksomhed, vi (o: tidligere Vinterlærere) havde forud for vor faste Ansættelse som Lærere i Folkeskolen, maatte blive tagen i Betragtning ved Ansættelsen af vor Anciennitet til Statens Lønningstillæg, i Lighed med, hvad der ved et lille Tillæg (af 23 Maj 1902) til Skoleloven af 1899 var bleven muligt for den Lærer, der blev fast ansat i hans hidtidige Vinterlærerembede. Som det imidlertid vil fremgaa af vedlagte skriftlige Svar paa vort Andragende, mente Ministeren ikke at kunne foretage sig noget i denne Sag, da han dertil savnede Lovhjemmel; men vi fik dog det Indtryk under vor Audiens, at hvis vi kunde formaa Lovgivningsfaktorerne, særlig Folketinget, til at udvirke en saadan Lovhjemmel, da skulde Ministeren ikke modsætte sig.

Nu tillader undertegnede Tremandsudvalg, der skal fremme Sagen, at ansøge det høje Folketing om at tage sig af Sagen og udvirke en saadan Lovhjemmel, hvilket efter Andragernes Mening kan ske derved, at Lov af 23. Maj 1902 ændres derhen: alle fast ansatte Lærere, der tidligere have været Vinterlærere, faa deres Anciennitet beregnet efter denne Lovs Bestemmelser og ikke blot den Lærer, som bliver fast ansat „i Embedet“, hvori han tidligere har virket som Vinterlærer.

Det forekommer os nemlig, at Grænsen for, hvem der kan faa sin Vinterlærervirksomhed medtaget i Beregningen af Ancienniteten, er noget uheldig i Lov af 23. Maj 1902, idet vi gaa ud fra, at en Lærer kan være lige dygtig og i det hele lige veltjent, hvad enten han har det Held at blive ansat, hvor han har virket som Vinterlærer, eller han først opnaar fast Ansættelse andetsteds. Vi tillade os for at vise det uheldige i den nuværende Bestemmelse at fremføre et Par Eksempler, saaledes som de, mens vi have arbejdet i denne Sag, ere bragte til vor Kundskab: Af to Lærere, der begge have været Vinterlærere i 12—13 Aar og derefter (omtrent samtidig) bleve fast ansatte, den ene „i Embedet“, den anden ikke, fik den ene straks 6 Aars Anciennitet, hvorimod den anden maatte begynde paa bar Bund. Det andet Eksempel: En (eksamineret) Lærer, som i ca. 17 Aar havde været Lærer ved en og samme Biskole (uden fast Ansættelse), blev derefter (1896) fast ansat Lærer i et Sogn i Nærheden, men gik ved den ny Skolelovs Ikrafttræden Glip af den Anciennitet, han havde erhvervet forud for 1896. I Nabsognet sidder en anden (ueksamineret) Lærer derimod, som har været Lærer et lignende Aaremaal, blev fast ansat $\frac{1}{1}$ 1901 „i Embedet“ og har som Følge deraf betydelig større Anciennitet end den førstnævnte.